

Куюмджиитъ въ робството, или *златаритъ* презъ българското царство сж бащи на новобългарскитъ следъ освобождението златари. Тѣ стопявали разни метали, а най-вече стари златни и сребърни антики, които населението имъ носѣло за съвсемъ низки цени, за да поржчва у тѣхъ направата на разни гривни (антишии), *обеци*, *прѣстени* и т. н. По тоя начинъ сж изчезли много наши старини (монети, орнаменти, черковни ценности и т. н.). Видни куюмджии до освобождението въ Сливенъ били *Дьдо Александрия*, *Дьдо Николчо*, *Петъръ Куюмджиятъ* и т. т. Свързанъ отчасти съ куюмджийството е билъ и стария *сахатшилкъ* (часовникарство), майсторитъ около който сж минавали и за механици — изобретатели. Така, *Фотиновъ* пише за единъ *часоправителъ* въ Сливенъ, който много спомогналъ за нареждане машинитъ на основаната тукъ тъкачна фабрика въ 1834 г. Сжщиятъ тоя ще и майстора на издигнатия въ 1808 г. Сливенски градски чае совникъ. Отъ по-старитъ въ Сливенъ *сахатчии* ще споменемъ имената на *Ангелаки Сахатчиятъ*, *Христо Сахатчиятъ*, *Антиката* и т. н.

Налбантството се се считало отъ българитъ за занаятъ. На него се предавали само турци, каквито сж и до днесъ. До освобождението известни *налбанти* били: *Тахиръ ага*, *Сандъкчиолу*, *Чалъккушолу*, *Гавакъ Юмеръ*, *х. Ибрямъ* и т. н (все турци).

Въ турски ржце е билъ сжщо и занаята *семерджилкъ* (седларство). Може днесъ да се види като легенда твърдението, че въ първитъ години на робството *седлата и зиниитъ* били забранени за раята (непривилегованитъ християни). По тоя начинъ седларството е станало монополъ въ ржцетъ на турци, а както ще се види по-долу, не сж допусчали на българинъ да влезе въ еснафъ, къмъ който не се е числѣлъ другъ такъвъ като занаятчия. Отъ по виднитъ семерджии — турци въ Сливенъ до освобождението ще споменемъ имената на *Етхемъ уста*, *Хюсеинъ Пехливанъ* (тия двамата правѣли и *лжкове*, подобие на *старитъ*, каквито вче не се срѣщатъ; въ по ново време съ тѣхъ мѣрѣха съ гвоздеи или съ кжси стрели, било на края съ топка отъ катранъ, било съ малки крилца отъ *папуръ*). Другъ семерджия е билъ *Узунъ Салимъ* и т. н.

Драндърството преди е било въ български ржце, а напоследкъ въ цигански. Отъ *драндаритъ* до освобождението известни сж имената на *Дьдо Руси*, *Дьдо Нотю* и т. н.

Калдъръмджиитъ нѣматъ българско име, защото българитъ сж имали много по-слаби понятия за *паважъ* отъ турцитъ, па и презъ българското царство сжществували нѣкъкви „царски“ пжтища, постлани съ камъни, сж останали отъ римлянитъ, Първия камененъ паважъ на Сливенскитъ улици е отъ малко преди освобождението. До тогава Сливенскитъ